

Szituációs játékkal az élhető környezetért

Nemrégiben került sor a „Zöld szemüveggel a fenntartható életért” projekt keretein belül a „Szennyező fizet elv” gyakorlati megvalósítására.

Ennek a programnak a részeként szituációs játékot játszottunk, melyben volt szerencsénk részt venni.

Az alaphelyzetet egy bírósági tárgyalás jelentette, melyben „alperesként” vettünk részt a barátommal.

A vád a következő volt: a PAVLOV ÉS TÁRSA Húsipari Kft; cégünk egyik vágóhídja a közelben folyó Gyöngy patakba folyatta szennyvizét, illetve az összes létező káros anyagot, amit egy ilyesfajta vágóhíd termelni tud.

Figyelmetlenségünk következményei borzalmas mértékűre növekedtek: 5 tonna elpusztult hal, valamint csigák és kagylók ezrei veszttek oda. Nem is beszélve a vízimadarokról, melyeknek tollazatát a szennyezett víz összeragasztotta, s fiókok százai fulladtak meg a mérgezéstől elgyengülve a patakban.

A feladat adott volt. Elkezdtük a kutatást. Utánanéztünk, mik lehetnek egy vágóhíd működési feltételei, vagy hogy mi is zajlik éppen egy vágóhídon. A leírt tények mellett felvételeket is néztünk az interneten, és elszörnyedtünk azon, milyen körülmények közé szorítva élik le utolsó napjaikat azok az állatok, kiket legközelebb szalámi, párizsi, sonka és kolbász formájában látunk viszont az áruházi polcokon. Szétnéztünk a magyar jogszabályok közt is, hátha találunk valamit, ami a vágóhidak szabályozására vonatkozik, esetleg megtaláljuk-e a törvényt, amit megszegtünk.

Izgalommal és feszült várakozással teltek a hetek, mire elérkeztünk a tárgyalás napjáig. Mindennel készen voltunk: a védőbeszéddel, még cáfolásokkal is készültünk, ha esetleg arra lett volna szükségünk. Tisztában voltunk a jogainkkal is, mert akármennyire is csak egy játékról volt szó, élethűen kellett visszaadni egy bírósági tárgyalóterem hangulatát. Azt kell, hogy mondjam, ez sikerült is. Jó Hanna bírónő katonás fegyelmet követelt meg a jelenlévőktől, akik mélységes tisztelettel és figyelemmel tettek eleget a bírónő kérésének.

A tárgyalás kezdetét vette. Erős Edit, az ügyész ismertette velünk a vádiratot. Ezalatt a szemben álló felek hűvös pillantásokat vetettek egymásra, tudván, itt valaki ma megsemmisítő vereséget szenved. Aztán ránk került a sor. Logikusan felépített védőbeszédünkben kifejtettük, hogy lehetetlenség volna bezárni a vágóhidat, mivel az egyik legstabilabb munkalehetőség a környék dolgozói számára és a legmegbízhatóbb felvásárló a tenyésztők körében. Elmondtuk, hogy az állati bőrt és szőröket mi tovább hasznosítjuk, s így még kevesebb szennyező anyag jut a patakba, melyről mi (utólag belátva) naivan azt gondoltuk, hogy képes elmosni a húslevet, amit beleengedtünk. Hivatkoztunk mi itt a Tisza és a Rába szennyezésére, de mint később kiderült, hiba volt még csak részlegesen is beismerni bűncselekményünket. Erőfitogtatás gyanánt hozzátettük, hogy a vágóhíd után rengeteg adót fizetünk, amely pénzből az állam fejleszti a térséget. Védőbeszédünk nem sok embert hatott meg. A felperes, a Zöld Szemüreg Környezetvédő Szervezet képviselője kifejtette, hogy a lakossági panaszok hatására vízmintát küldtek az ÁNTSZ-nek, akik szerint a Gyöngy patak vize igenis szennyezett. Egy, az uniós normák szerinti szennyvíztisztítóval elejét lehetne venni a vízszennyezésnek- állította a Zöld Szemüreg. A kárt pedig természetesen meg kell fizetni.

Egyértelművé vált számunkra, hogy a tárgyalást már megnyerni nem tudjuk. Az ÁNTSZ, a Környezetvédelmi Felügyelőség, valamint a lakosság képviselőinek érvei meggyőztek bennünket: ha a szennyvíztisztítót nem építjük meg, a vágóhíd bezár. Így az utolsó szó jogán bejelentettük, hogy pályázunk egy szennyvíztisztítóra. A Környezetvédelmi Felügyelőség szerint korlátozni kell a termelést, amíg ez meg nem valósul.

Bejelentettük, hogy a szennyvíztisztítót megépítjük, és méltányos kártérítést fizetünk az eddigi károkért. A két tábor így megbékélt egymással. Mi is tudomásul vettük, hogy ennyire felelőtlenül nem járhatunk el a környezetünk rovására, hiszen mire észbe kaptunk, az már majdnem elpusztult.

Örömmel tölt el, ha visszagondolok a felkészüléssel töltött időszakra és a tárgyalás napjára. Véleményem szerint ilyen és ehhez hasonló módszerekkel kellene elmélyíteni az iskolákban a környezetvédelem fontosságát. Mert a legtöbb diák, beleértve jómagamat is, sokkal szívesebben sajátít el valamit, például a környezetvédelem ügyét, hogyha azt játékos keretek között kell tennie.

Olexa Gergely 10. D